

[Ragnhild Andersen.]

berøvet en times søvn derved, at vedkommende skal forpligte sig til på samtlige årets helligdage plus 20 dage mere at stå op kl. 2, midt om natten, når alle andre sover, og påbegynde sit arbejde.

Vel ved jeg, at der er mange områder, hvor det ikke er muligt at undgå natarbejde — det gælder således hospitaler, læger og jordemødre, og det gælder jernbanedriften, som man ikke kan sætte ud af funktion om søndagen og om helligdagene. Der må være mulighed for, at visse ting fungerer også på disse dage; men indenfor disse områder er det således, at man kan sætte en mindre arbejdskraft ind, og man kan fordele opgaverne, således at de pågældende skiftes til at måtte arbejde på søn- og helligdage. Det er kun sjældent, at de samme mennesker år ud og år ind har forpligtelser i deres arbejde som rækker til samtlige søn- og helligdage, sådan som forholdet er indenfor bagerfaget — eller rettere: sådan som man ønsker det fastlagt indenfor bagerfaget. Derfor er jeg også ganske enig med bagerne i, at den forringelse af deres arbejdsforhold, som blev gennemført ved den nye arbejderbeskyttelseslov sidste år, ikke fortsat bør være gældende.

Det er jo en kendsgerning, at medens den nye arbejderbeskyttelseslov betød fremskridt og imødekommenhed overfor de fleste arbejdergrupper, betød den en forlængelse af søndagsarbejdstiden for hele bagerfaget — og oven i købet en forlængelse med 1 times natarbejde, et indgreb i de pågældendes nattesøvn, kan man ligefrem sige. Dette skete under bagerens protest; de kom hertil og protesterede, umiddelbart før den nye arbejderbeskyttelseslov skulle vedtages. Men forholdet blev ikke ændret. Mit parti erklærede: vi tager forbehold overfor denne bestemmelse om bagerfagets arbejdere; vi forbeholder os at vende tilbage til den, fordi det er urimeligt, at der, hvad angår deres arbejdstid, skal ske et reelt tilbageskridt i deres rettigheder, sammenlignet med andre arbejdere.

Bagerfaget har i 35 år kæmpet for at komme bort fra det natarbejde. Det er faktisk et meget gammelt krav, og det er velforståeligt. Hvor mange af de ærede medlemmer, der sidder her i salen, holder af at have nattemøder herinde? Hvor mange ville bryde sig om, at det skulle foregå nat efter nat? Jeg tror oprigtigt talt, at hverken den højtærede formand eller de ærede medlemmer i denne sal ville sætte synderlig pris på, at vi skulle være forpligtet til at møde her søndag og hverdag i natte-timerne, når andre mennesker sover. Det bryder bagerfagets arbejdere sig heller ikke om, og de har oven i købet mærket sig, at man i Sverige har kunnet indføre en arbejdstid, der ikke falder om natten, og at man alligevel kan tilfredsstille befolkningens krav om brød, om morgenbrød og rundstykker om søndagen — og hvad det nu alt sammen er, som vi alle ved befolkningen ønsker sig. Bagerne kom ikke til folketinget og sagde: vi ønsker den samme arbejdsdag, som man har gennemført i Sverige, nemlig fra kl. 6 om morgenen, nej, de sagde: vi ønsker for øjeblikket bare at komme af med den urimelighed i den nye lov, at vi nu skal begynde kl. 3 søndag morgen i stedet for kl. 4; ligesådan ønsker vi bestemmelsen om, at vi skal arbejde indtil 20 nætter i hvert kalenderår udover søn- og helligdage, ført tilbage til den gamle skikkelse; vi er rede til at komme kl. 4 om morgenen.

Bagerne kunne oven i købet fremføre den begrundelse, at i Hovedstadens Brugsfor- eningers bageri begynder arbejdstiden også kl. 4, og der kan man udmærket klare bagningen og have det friske morgenbrød færdigt til søndagskunderne.

De kunne også oplyse, at der takket være de nye frysningsanlæg, man nu har rundt omkring i bagerierne, ikke er nogen praktisk vanskelighed ved at få brødet bagt, selvom man først begynder kl. 4. Når dette er tilfældet, finder man det ganske urimeligt at give bagerfaget en forringelse, medens andre fag har fået i hvert tilfælde begræn-